

نگاهی گذرا

۲

www.iran-archive.com
سازمان فدائیان خلق ایران، اکثریت

"در سالهای دهه ۴۰ زمانی که تضاد های درونی جامعه ایران ، به علت رشد سرطانی سرمایه داری وابسته و سیاستهای ضد ملی و ضد موکراتیک رژیم شاه ، رو به حدی گزاشت مبارزات استقلال طلبانه ، آزاد یخواهانه و عدالت پزوهانه ، باروی آوردن نیروهای تازه به جنبش انقلابی زرفای تازه ای یافت ."

"یکی از این جریان ها جنبش فدائیان خلق ایران است که به مثابه یک جریان انقلابی ضد استبدادی ، ضد امپریالیستی و ضد سرمایه داری با آرمانهای سوسیالیستی در سخت ترین سالهای خفقان رژیم شاه ، در اواخر دهه ۴۰ از طریق اتحاد گروههایی از روشنفکران انقلابی شکل گرفت و در ۱۹ بهمن ماه سال ۱۳۴۹ با حمله مسلحانه به پاسگاه سیا هکلی حیات انقلابی خود را با نام "چریک های فدائی خلق" آغاز نهاد . این سازمان به مثابه جزو لاینفک جنبش رهایی بخش خلقهای ایران طی یک دهه مبارزه خونین و تسلیم ناپذیر علیه رژیم منفور سلطنتی ، در راه استقلال ، آزادی و رهایی توده ها به سازمان انقلابی پرنفوذ و نیرومند طبقه کارگر ایران و به یک عضو وفادار در خانواده احزاب کمونیستی و کارگری جهان تبدیل شد ."

رفیق شهید بیژن جزینی ، شخصیت برجسته جنبش انقلابی از بنیانگذاران بنام سازمان فدائیان خلق ایران ، در دشوارترین سالهای خفقان و اختناق سازمان را رهبری کرد او در تحکیم مواضع انقلابی و تقویت رزمندگی آن نقشی شایسته داشته است . رفیق جزینی در ۳۰ فروردین ۱۳۵۴ ، در حالیکه دوران محکومیت خود را در زندان می گذرانید به همراه ۶ نفر از دیگر رهبران فدائی و دو نفر از رهبران مجاهدین خلق بدست عمل رژیم شاه مخفیانه به شهادت رسید .

طی ۶ سال از ۱۳۵۰ تا ۱۳۵۵ سه بار کمیته مرکزی و بسیاری از کادرهای ورزیده فدائی در درگیری های مسلحانه در زیر شکجه و یا توسط جوخه های اعدام به شهادت رسیدند . اما با اوجگیری جنبش انقلابی در سالهای ۵۷ - ۱۳۵۶ سازمان با شرکت فعال در مبارزه علیه رژیم شاه ، با اتخاذ تاکیکهای درست و طرح شعارهای بسیج کننده موفق شد نقش بسیار موثری در بسیج و رهبری اعتصاب و تحریم همگانی و در

تظاهرات خیابانی و در قیام مسلحانه ۲۱ و ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ بعهده گیرد. راهپیمایی و تظاهرات بزرگ فدائیان که صبح روز ۲۱ بهمن ماه در تهران برگزار شد، به سوی پادگان ها و مراکز حکومت شاه به حرکت درآمد و با تسخیر حساس ترین مراکز دولتی، قیام مسلحانه توده ای را شکوفا ساخت. پس از انقلاب، فدائیان خلق سازمانهای خود را در همه شهرها و بسیاری از روستاهای کشور گسترش دادند. فعالیت سیاسی و تشکیلاتی در میان طبقه کارگر و دیگر زحمتکشان، به وظیفه محوری سازمان بدل شد. طی مدت کوتاهی تشکیلات سازمان گسترش عظیمی یافت و به يك سازمان واقعا توده ای تبدیل گردید. شمار کارگران در سازمان به ۲۰٪ نیروی تشکیلات رسید. سهم جوانان در تشکیلات سازمان به ۵۰٪ و سهم زنان به ۳۳٪ بالغ گردید. نشریه کار ارگان کمیته مرکزی سازمان انتشار یافت و تیراژ آن به ۲۵۰ هزار رسید و در بدترین شرایط ترور و اختناق از ۶۰ هزار کمتر نشد. فدائیان در نخستین دوره های انتخابات پس از انقلاب در میان تمام جریان های سیاسی کشور مقام سوم و بطور متوسط بیش از ۱۰٪ آراء را به خود اختصاص دادند.

سازمان فدائیان خلق پس از طی يك پروسه تکاملی ایدئولوژیک موفق شد برخی خطاهای چپ را تصحیح کند و در تمام جهات تئوری و سیاست و برنامه طبقه کارگر را بکار گیرد و از يك سازمان چریکی به سازمان سیاسی طراز نوین طبقه کارگر ایران ارتقاء یابد. پیشرفت این پروسه، سازمان فدائیان خلق و حزب توده ایران را در تئوری و سیاست و برنامه و تاکتیک در يك موضع قرار داد. آنها هر دو مارکسیسم - لنینیسم خلاق را راهنمای عملی خود قرار داده و از اصول انترناسیونالیسم پرولتری تبعیت می کنند. آنها اکنون در جهت گسترش همکاری ها و اتحاد با یگ دیگر پیش می روند. پیشرفت این پروسه در عین حال با مقاومت گروههایی در سازمان روبرو شد که حاضر به تصحیح دیدگاههای خود نبودند. آنها به ایجاب "فراکسیون اقلیت" دست زده و از سازمان جدا شدند. بیش از ۹۰٪ اعضا و هواداران سازمان این عمل را رد کرده و از کمیته مرکزی سازمان دفاع کردند. از پی این جدائی کمیته مرکزی سازمان تصمیم گرفت تا هر زمان که ضرور باشد عنوان (اکریت) را بدنبال نام سازمان قرار دهد.

رفیق فرخ نگهدار دبیر اول کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکریت) در تکامل ایدئولوژیک و هدایت سیاسی سازمان نقش برجسته ای ایفا کرده است. رفیق فرخ نگهدار به هنگام تشکیل گروه رفیق جزئی در بهار سال ۱۳۴۲، عضویت آن درآمد. در سال ۱۳۴۶ به همراه رهبری گروه، دستگیر شد. پس از آزادی از زندان در سال ۱۳۴۹ بلافاصله به سازمان پیوست و مخفی شد. در سال ۱۳۵۰ مجدداً بازداشت شد. با اوج گیری مبارزه توده ای از زندان آزاد و عضویت کمیته مرکزی سازمان درآمد. رفیق فرخ نگهدار در پلنوم ۲۷ خرداد ۱۳۶۱ کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکریت) به اتفاق آراء بعنوان دبیر اول کمیته مرکزی برگزیده شد.

سازمان فدائیان خلق ایران (اکریت) در راه تثبیت و تحکیم و گسترش انقلاب ضد امپریالیستی و مردمی ایران از هیچ کوششی دریغ نکرده است. سازمان پیگیرانه در راه اتحاد همه نیروهای ضد امپریالیستی و مردمی ایران در جبهه متحد خلق مبارزه می کند. از نظر فدائیان این نیروها عبارتند از فدائیان، توده ای ها، مجاهدین، دموکراتهای کردستان، گروه های مفسرین چپ و آن دسته از مسلمانان مبارزی که به ایده آل های ضد امپریالیستی و عدالت خواهانه خود وفادار مانده اند.

سازمان فدائیان خلق ایران بعنوان یک سازمان اپوزیسیون از خط مشی افشاء و طرد راستگرایان حاکم بر جمهوری اسلامی ایران پیروی می کند. سازمان فدائیان رزمنده "پیگیر راه صلح، استقلال، دموکراسی، پیشرفت اجتماعی و سوسیالیسم است و بهمین دلیل مورد هجوم دامنشانه ارتجاع داخلی و مورد کین و نفرت امپریالیسم قرار دارد. با این حال سازمان دیر دشوارترین شرایط ترور و اختناق فاشیستی حاکم بر کشور به فعالیت انقلابی خود در میان طبقه کارگرو همه توده های زحمتکش با موفقیت ادامه می دهد.

سازمان فدائیان خلق ایران (اکریت)

